

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus Fejérmegyei Napló a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katholikusok törekvéseinél előmozdítására Fejérmegyei Napló cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
 Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:
BILKE FERENCZ

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.
 Egyes számok kaphatók: Rotter Izák és Weisz Herman tőzsdéjében.

A választások.

Ez most a tengeri kigyó, a mely a politika iránt érdeklődő lelkeket nyugtatgatja, egyiket-másikat mardossa, sokakba bizalmat önt, s másoknak ajkán pedig átkokat fakaszt.

Persze első sorban arra kell kíváncsiaknak lennünk, hogy mikor lesz? Mint már illetékes értesülésünk alapján máskor is hangoztattuk, aratás előtt nem lesz; mostani értesüléseink, a melyek beavatott politikai körök véleményén alapulnak, szintén megerősítenek bennünket előbbi állításunkban. Ha a körülményeket kombináljuk, mire jutunk? Arra, hogy csak az őszszel követhetnek be a választások nagy háborúja.

Először is a kormány előtt ott tátong még a költségvetési vita és az appropriáció. Ha leszámolunk azzal a körülménnyel, hogy minden képviselő kézzel-lábbal, szájjal-zsèbbel azon van mostanában, hogy választóinak bizalmát, ha a multban nem tudta is megnyerni, de a jövőre biztosítsa, föl fogja használni a legjobb alkalmat, hogy hazabeszéljen. Itt a költségvetési vita, ehhez hozzászóllhat boldog boldogtalan, mondhat nagyokat, kérhet még nagyobbakat; *nekulj magyar* és hidd el hogy jószágos. atyai lelki képviselőd őt esztendőn

keresztül, másért se dobogtatta a szívét, csak éretted, csak a te jóvoltodért s most sincs egyéb vágya, mint hogy őt esztendőn keresztül ismét csak a te jóvoltodért fira-dozhassék. Az ellenzékiek, még inkább a függetlenségi párt különösen óhajtja a fegyverekeskedést, hiszen e kell a magyar-nak. Tehát beszélni fognak s ez a beszéd vágy bizonyosan ki fogja húzni a költségvetési vitát legalább is husvétig. Ha meg ilyen dolgok is előadják magukat, mint a miik szerdái Maros-Vásárhelyen történtek, számíthatunk rá, hogy husvét utánra is marad még a költségvetésből. Azután jön az inkompatibilitási vita. Hatalmas fegyver az ellenzék kezében. A mult minden gonoszisága, vissztélései szinte égetik a lelket s annak a tengernek a háborgását vajmi nehéz lesz lecsillapítani, ha a mostani Széll enyhe zephir is, de mégis csak szél és nem olaj a tajtékozó vizekre. Fognak tehát beszélni, háborogni, keresni s akarnak találni anyagot, a mihez beszédeiket tüzzék. Aztán meg végre is: qui habet tempus, habet vitam, az idő mindig nyereség, ha másra nem, legalább a képviselői fizetések huzására.

Osztrák szomszédaink már megint bomlanak, tépik egymás haját, azokkal okosan beszélni nem lehet, megint jön majd

a politikai alkudozások mindennemű mód-szere. Kenegetik, igazgatják a megromlott képviselői rendszer gépezetét, tesznek belé új részeket, csavarokat s ebbe is csak idő telik. A Felső beszéde oly békítő, hogy — a mint látszik — mindent elfogadnak követni a békés munkálkodás lehetővé tételére, ez egy könnyen nem fog megtörténni, tehát nekünk is várunk kell.

Vége Széll Kálmánnak nincs semmitéle érdeke arra nézve, hogy a felosztást siettesse. Pártjának megerősítése, rendszereinek — ha ugyan van, ő azt mondja, hogy van — életrekeltesse az ő lassúsága mellett nem egy könnyen történik. A Tiszáknak nem barátja, Bánffyval kölcsönösen gyűlölik egymást, pedig ez a kettő még mindig nagy hatalom. Tisza I-től vitorláznai akar gyorsan, szabadon, hiszen a szélviharban már a fenéksúlyt is kiszórta hajójából. Így hát a nyert idő a kormány-pártnak csak javára válik.

Tehát az őszszel választunk.

Mit csinálunk Fejérvárot? Eddig úgy látszik még semmit, vagy édes keveset. A Sz. és V. látja ugyan már lelki szemével a boros üvegek százait a Magyar király fehér asztalán, élvezi a biliuczke szivarokat. De hát egyelőre savanyú még a szőlő. Tóth Arthur bátyánk nagy keserűséggel

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Tutus Búbosa.

Gyermek volt még, afféle csecse kicsi baba, a kinek örökké mosolygó ajka száz meg száz kérdéssel halmozza el az embert s mikor már mi kifogytunk a feleletből, ő még tovább szövi az ő gondolatait s a számtalan ismeretlen fogalom nélkül is megalkotja a mesebeli nagy világot, mely tiúderkertel, az meg aranyhajú angyalakkal van tele. Elbeszélget a kert nyíló virágaival, a rügyező fával, térsárog mindennel és mindenkivel, csacsogó ajkán nem némal el a hang s ha őt nem is értik még meg, megérti ő a bimbó fakadását, a madarak énekét, a a mamatyúk kotkodácsolását; mind-mind neki mondanak valamit s ő megadja a választ az ő picizike eszével.

Sokszor elnéztem ezt a fekete fürtű, kék szemű babát. Alig volt még három éves a kis Tutus, Bogár földbirtokos házának szemefénye. Ott járt kelt a nagy nemesi kuria virágos kertjében s a sok szép virág között ő volt a legkedvesebb virágszál. Megcirógatta a nagy körtefát, megsajnálta s letörölgette kis kötényével a vén kéreg könnyeit s ha egy-egy virágszál hervadásnak indult, ő volt az első, hogy megsirassa szegényt. Legkedvesebb barátja volt mégis a ház Búbosa, egy kis fehér frakkos glámb, ez volt az ő állandó játszótára. Ha Tutus a zöld pázsiton játszódozott, Búbos mellett volt, eltrübékkolt az ölében, csipkedte itt is, amott is, olyan jóízűen elbeszélgettek ott kettlen, hogy észre sem vették a boldog mamát, a ki időnként ki-kitekinetett a játszótársakra.

Egyszer aztán, hogy Tutus a virágokat

simogatta, a kis Búbos a virággyökök mellett murvás uton leeresztette szárnyait s végigujjongtva sűtkérezett a napon. A szomszédék kandurja megirigyelte ezt a boldogságot s egy hatalmas ugrással rávetette magát az ártatlan jószágra. Tutus sikoltására kieresztette ugyan szájából az áldozatot, a kis Búbos azonban még rándult egyet-kettőt, végvonaglásában megrebentette szárnyait s aztán Tutus szemláltára kiszenvedett. Könybe lábát szemmel, jajveszékelve állott Tutus a már léletlen játszótárs mellett felemelte, ajkához vette, de hiába, nem turbékkolt többé Búbos az ő kis urnójének, nem csipkedte őt többé soha.

Tutus e percztől kezdve vigasztalan maradt. Hiába halmozták el játékokkal, hiába hozták egy hasonló galambot, a kedves Búbos pótolhatatlan volt. Mondtak szép meséket a Búbos haláláról s a gonosz lelki kandur bűnhődéséről, mindez hatástalan volt. A kis baba-arcz, melyen állandóan a boldogság mosolya honolt, most szomorú, bánatos volt. A szűntelen csacsogó élénk piros ajkak elnémultak; bágyadt volt a szempár, mely egy ártatlan derült léleknek volt tükrre s lassankint a ház élénksége szomorúságra lön a gondos szülőknek.

Orvosi ajánlatra messze szép vidékre került Tutus. Ölelő rokonok karok fogadták, ósokokkal halmozták el, más volt a láthatár, más a kert virággyökök berendezése, másszínű virágok bőlintgatták fejéje, tolyton hallgatták volna csacsogását, egyet azonban nem sikerült megtenni: feledtetni, kimosni azt a lelki szemét előtt lebegő képet, melyen az ő játszótársa volt az áldozat. Látta a tisztá fehér tollon végig pergő piros vért, hallotta Búbos utolsó

jajszavát, el sem bucsuzhatott tőle, meg sem ölelhette, meg sem csókolhatta utolszor s a mikor már megtehetette, nem érezte, nem viszonozhatta a kis Búbos. Megrendült a szíve, meghorzadt a lelke ettől a véres képtől s akkor érezte csak igazán, hogy mennyire szerette a kedves Búbost. Szerette az ő kis szívnek teljes szeretetével. Az volt az ő legnagyobb szeretete, hisz mindig, ha kérdezték, hogy kit szeret, egy sorban említette a papát, a mamát az ő Búbosáit. És ettől keletti neki megválni oly hirtelen, váratlanul.

Nem is derült többé mosolyra a rózsapírban uszó arcz, szó is néha-néha hagyta el ajkát. Ez volt az ő kisdéd életének legnagyobb csapása s nem volt elég ereje, hogy elviselje, elfeledje azt. Kicsiny térdre ereszkedve most is elmondta reggeli és esti imáját s déli harangszóra most sem feledkezett meg az otthon tanult imáról s aztán, hogy elvégezte imáját, nehéz könyesepp ereszkedett alá a szempillák mögül s hiába kérdezték mi bántja, felelet helyett sirt, keservesen zokogott.

Tutuson a belső szenvedés nagyon hamar meglátszott. Mint a lassan elhaló liliom, ugy hullatta ő is napról-napra szirmait, melyek oly szépen ékesített a piros-pozsgás arczu kis leányt. Eltűnt az arczpiros lassankint s a lassu halál gyilkos tekintete már szemében is helyet talált, meggyajka haltványodni kezdett, nagy bánat ömlött el a gyermekded arczvonásokon. Orvosok vizsgálták, azok próbálgatták az orvoslást, de eredménytelenül. Hiábavaló volt a szerető szülők, rokonok áldozatkész törekvése, nem virult többé az ártatlan bimbó, hervadásnak indult lassu elhalással.

Nem borult feledés Tutus bánatos mult-

Mai lapunk 6 oldal.

egyre-másra fogdosztatja már Ganóczy Flórisai a képviselőket, de úgy látszik, csak azt szeretné mindenáron eltitkolni, hogy ő nem fogott még senkit. Saára Gyula — úgy halljuk — nem szándékozik fellépni. Kalocsay Alán beszámolójában a választókat akarja megkérdezni, hogy mit tegyen? Szeretke-e még annyira, mint a hogy egykor szűz lelkesedéssel lángoltak érte?..?..?

A néppárt? Mit csináljon ilyen körülmények között a néppárt? ki ne látná, hogy ily körülmények között a néppárt mindig több és több kilátással kecsegtetheti magát? Székesfejérvár liuthú ellenzéki város, ezt mindenki tudja. A kormány pártja mindig odiosus volt előtte. A függetlenségi párt, a mely tiszteletreméltó keresztény programmal legutóbb ideális lelkesedéssel és önteláldozással hódította meg e kerületet, úgy látszik, mindinkább veszti ta'aját. Tény, hogy a függetlenségi párt egyes szóvivői maguk is rajta voltak, hogy Kalocsayt minél inkább népszerűtlenné tegyék. Vágták maguk alatt a fát. A függetlenségi eszmék pedig mindinkább kezdik népszerűségüket veszteni. A választók látják, hogy nem az ő becületes jóakaratauk, nem képviselőjük elvei érvényesülhetnek. Az elvek a függetlenségi párt zászlaján csak czégerül szolgálnak. Paktlás a kormánypárttal, azonfelül a katolikusok minden áron való gyűlölete, ez kell ma a hivatalos Kossuth-Eötvös pártnak. A nép anyagi javiért az iparosok és gazdák osztályáért nem tettek semmit, vagy csak az utóbbi időben keveset. Így készítik a néppárt becületes, lelkes törekvései számára a talajt. Ha nem volna is, a kik készítenék, készíti az ellenfél maga. Helyesen! Résen állunk!

jára. Olyan volt már mint a szíven lött galamb, mely nem tudott rögtön meghalni a balálos csapás alatt, mint a törrel átdöfött sziv, melyből nem tudják kibuzni a gyilkos szerszámot, meghalni pedig még nem tud, mert szenvedés van részére megírva. Ismét haza került, de nem hogy játszóháza legyen a kert nyíló virágainak, hanem, hogy tehetetlen rabként őrizze azt a fehér selymes ágyat, mely nemrég még a szülők boldogságának nyugtató nyugvóhelyet.

A napsugár csak lopva tekint le a szomorúság hajlékára. A selyemmennyeztes ágy hófehér párnáján szelid tekintettel, szótlánul pihen a fekete fürtű kis leány, mozdulatlan kezei a takaró redőibe illeszkednek. Félig zárt szemlein bágyadság houl s a fénylő arczpir, a lázas ajkak, a gyenge kebel sűrű emelkedése nagy benső szenvedésnek árulói. Az ágy mellett ül az édesanya némán, bánatosan, visszafotott könnyekkel.

Mind jobban és jobban pirul a kis babaarcz. Nőttön-nő a szenvedése s vele együtt az édesanya bánata. Nehezére esik a szó mindkettőnek, mégis a kis leány egy ünfeleit kézfintására odahajol gyermeke fölé az anya, hogy szóra bírja az ártatlan szenvedőt:

— Mit kívánsz drága Tutusom, szólj kedvesem?

Nem talált viszhangra az anyai szó, a mi feleletet lett volna, az még elszomorítóbb.

Elmegyek én oda... angyalok vannak ott, búbos is ott van... Ott ismét az anyám, csak az egyém lesz... Az édes mama is ott lesz... nem visznek el tőle soha...

Halk zokogás váltja fel az elhaló hangot.

Tusculanum.

Talán a latin költő ezen kedves elnevezését lehetne rája legáltalában alkalmazni. Egy igazi idillykus kedves fészék, a melyről csak a költők szoktak ábrándozni, s a melynek minden szépségeit csak ők tudják lelküknek lefesteni. Procul negotiis, távol a nagy világ vásári lármájától, dobverésétől, oda csak a hire megy, hogy a világban sok az önzés, hogy az emberek taszigálják egymást le és föl az emelkedés létráján. Ott az erdők koszoruzta hegyek az ő méla csendjükkel, a melyeket csak a dalos madár csattogása ver fel néha, a dusan termő földek, a régi mult idők noetikusság és valóságos emlékei — a vezérek korából is — a természet szépségeinek, áldásainak csokorba tűzése, mind mind arról regélnek, hogy ott olyan emberek laknak, a kik a jó lsten ajándékait szívükhöz egész hálójával fogadják és élvezik. Kevesen járnak oda, de a ki egyszer megfordul a régi kastélyban, a hi annak lakóit, jóságukat megismerte, annak a lelke visszavágyik, legyen szegény, vagy gazdag, mágnás avagy egy darab kenyérért sohajtó utas. A ki látta soha felejteni nem fogja, mert nem tudja.

Majdnem azt mondja az ember, hogy egy kiszakított kép a régi lovagias, igazi, magyaros középkorból, de ott látom mellette a műveltséget, a mely mindenről tud, a mely mindent alapsabban ismer, mint azok, a kik a művelt nagy világ forgatagában mindenhez hozzászólnak, de semmit alaposan nem ismernek. A zene, a költészet, a tudományos munkák, mind, mind, nem csak pártolókra, hanem szakavatott művelőkre találunk.

Verebről szólok, a Verebi Véghek családi fészékéről.

Lelkemben fölrájanak a mult bájos képei, a melyekben idealizmusom egész erejével csüngök. Szinte nehéz a távolról, a multról inrom, mikor lelkem a jelent és a vendég-szerető otthonra ért. A kedves erdők, a pompás nagy kastélypark, benne a csalogányok énekkara, ott a patak, távolabb a tó, a ligetek, kirándulási helyek, a dombon, mindent uralva a kis templom, a hol a jó szívek Istent kérik, Ott imádni összegyűlekeztek. Csupa idyll, a melyhez hasonlót Fejérmegye nehezen tud felmutatni. A lakóinak jószíve pedig feledhetlen mindazoknak, kik valaha őket megismerhették.

A kastély tulajdonosa az ösfürtű pátri-

kat, nem vigasztalja az anyai szívet e nehéz órában a gondolat, hogy az Eg egy angyalt kíván, hogy feledtesse a szülők bánatát s örököve lebegjen a család boldogsága felett. Multak a percek, az órák egymásután s a halál angyala e sima homlokra ült nehéz veritékekkel jelezte közeledtét. A kis kacsókon dermesztő hideg futott végig, a belső szenvedés megrázta néha-néha a már-már gyenge porhüvelyt s a babaarcz lázas rózsái lassankint tűnedezni kezdtek. Még megnyílnak egyszer a fekete szempillák, szóra nyílik a haló ajak, nem azért, hogy búcsúzzon, hanem, hogy megborzadjon ujjalag s utójára attól a képtől, mely megkínózta halálát:

— Mama, édes mama! Bubost megesz a cicza!...

Mondott még valamit, nem volt már értetű. Visszahanyatlott a kéz, bezárultak az élénk szemek s Tutus már nem hallotta a jó anya keserves zokogását.

A temetőben kökeresztet láttam, a kis Thtus kökeresztjét. Az oszlopos kereszt tövében egy gyeszba öltözött anya keres megnyugvást s mosolygó arczczal tekint le rá egy kis angyal, jobb kezében kis galambbal — szótlánul.

A nemesi kuria gyászszobájában pedig a gyászos anya ágya fölött egy angyalképu fekete baba könyökölt. Harmat válláról lecsúszott a csipkedeszes ingecske. Gömbölyű kacsóin rózsás gödröcskék mosolyognak, a kép alatt egy szomorú szám, egy gyászos eszetendő. Búbos is ott van kiterjesztett szárnyakkal és mégis — mozdulatlanul.

Kerényi Bédög.

árka a minapülte nyolczvannegyedik születésnapját. Olyankor mindig kőreje szoktak gyülni, a kik ötöt szeretik, ha lehet testben is, de lélekben senki nem marad el tőle. Áldást, sok kegyelmet kérnek neki a mindenható Istentől, hogy sokáig tartsa meg őt, Fejérmegye Nesztorát, mint legutóbb Fiáth báró főispán kifejezte.

Az idej ünnepléshez egy másik is fűződött, a kastély urának egy régi hiv szolgáját az öreg Pallmüller Istvánt, számadó gazdát nagy kitüntetés érte. Becsületes szolgálatának 51-ik esztendejében a földmivélségügyi minster elismerő oklevéllel tüntette ki és 100 korona pénzjutalmat is juttatott neki. Másutt a főszolgabíró hivatalos munkája szokott ez lenni, itt Fiáth Pál báró főispán kivételt tett, mintegy fokozni akarván ezáltal is a földesuragj ünnepeit, hogy az öröm az egész községben általános legyen. A verebi dalárda, — mert ott ilyen is van — az ő ügyes előadásával énekelte el Jókai Mór király himnuszát, a melyet ifj. Verebi Véghe János kuriai bíró zenésített meg.

Az áldások Harmatoztatója áldja meg az ősz földesurat, Fejérmegye Nesztorát.

UJDONSÁGOK.

— József Ágost főherczog utazása.

József Ágost főherczog Voloscából, hol a telet töltötte, f. hó 7-én indult el délolaszországi utazására. A főherczog Palermóhan több hetet fog tölteni. Kiseretében utazik Unteaner udvari tanácsos is. A főherczog családja májusig Voloscában marad.

— Kinevezés. Bors János szeghalmi kir. aljárásbíró a helybeli ügyességhez kir. alügyészszé nevezetett ki.

A marosvásárhelyi választáshoz. Az a Mikó Árpád, a kinek főispánága alatt e héten az a borzalmas választás lejáródott, 1896-ban ilyen féle levelekkel dolgozta meg a szabadnak és függetlenné nevezett választókat:

Maros-Tordamegye és Maros-Vásárhely sz. kir. város Főispánja.

Kedves Uram!

Nem hallgathatom el, mily rosszul esett nekem, mikor meghallottam azt, hogy elpartolt tőlem. Mert hiszen itt az én érdekem forog kockán s ha a kormány ellen teszek, annyi mintna ellenem tennének. Se a kormány legujabbán, se én nem érdemelem ezt. Azt hittem, minden székely ember örvend annak, ha veréből való vér a főispánja. Ugy látszik, nem úgy van. En mindeonk dacára arra kérem — ha vannak jó embereim — jöjjenek be azok Szentiványi mellett. Hisz ez az Ugron-féle klerikális papos párti ember nem igaz függetlenségi. Még ha Kossuth-párti lenne (!) nem szólnék. De Ugron-párti — No már ezért a világon sehol sem lelkesülnek már.

Kérem bizalommal, igaz székely vonzalommal M.-V. 1896. 24/X.

kedves . . . urammal jóakaró barátja Mikó Árpád.

Azt hisszük elég kedves, volt a drágalátos főispán úr. De meg a függetlenségi és Kossuth-párt sem fogja kitenni az ablakába ezt a gyengéd kacsóktól megirt rózsaszínű levélkét. Ugron féle, klerikális papos párt; tyhü!! ez csunya parthie, akár a szentelt vizet emlegetnék. Ha azonban Kossuth-párti lenne, akkor egy szót se szólna a Bánffy úr gárdájából való főispán úr. Persze hogy persze, holló a hollónak nem szokta kivájni a szemét, tudja Pál, mit kaszál, egy huron-pendültek ők már régen, csak a világ előtt játszanak másféle komédiát.

— Egyleti hír. A székesfejérvári „vörös kereszt” főkegyelet, mely az utóbbi években örvendeseben fellendült, holnap azaz f. hó 10-én d. u. 3 órakor a városzház nagytermében közgyűlést tart.

A székesfejvári kath. kör Jókai-utcai helyiségében f. hó 13-án a napokban megtartott közgyűlés alkalmából társas vacsorát rendez, melyre jelentkezni a kör helyiségében lehet. Egy teríték ára 2 korona.

A moóri ovoda megszűnt. A moóri ovoda egyesület közgyűlése folyó évi február hó 2-án közgyűlést tartott, mely alkalmával miután Kovács István elnök előadta, hogy az egyesület szerény kis tőkéjéből 2 éven át tartott ovodának a költségeit tovább viselni nem képes, a közgyűlés az ovodát beszüntetni volt kénytelen. Az egyesület jelenlegi összege vagyona 159 kor. 90 fill. értékű takarékpénztári betéti könyv a moóri jótékony nőegylet által időközben felállított moóri ovodának adatait át.

A katonatisztek vasúti kedvezménye. Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a gyógyhelyekre utazó katonatisztek és katonatisztviselők a magyar királyi államvasutak vonalain gyors és személyvonatokon az igénybevett vonatneműk és kocsiosztálynak megfelelő féltaru menetjegyekkel utazhassanak. Ezt a kedvezményt a magyar, királyi államvasutak igazgatóságához intézett és az osztrák Fehérkereszt-egyesület központi választmánya által pártolólag beajánlott kérvényre az igazgatóság által kiküldött igazolványok alapján lehet igénybe venni.

Névmagyarosítás. Mráz Zsigmond pusztai zámori születésű, budapesti lakos vezetőkénevét belügyminiszteri engedéllyel „Nóskuti“-ra változtatta.

Uj lap. Liberális atyánkfiai sehogy sincsenek megelégedve a helyi sajtó liberális orgánumával s mint hírlak, már a közel jövőben új csillag jelenik meg a mi kis városunk egén radikális-liberális irányzattal. Most már fele sem tréfa a dolognak, a mennyiben a szubvenzió és hivatalos hirdetések kérdése van a megoldás stádiumában. Attól függ most már minden, melyik fogja érteni a „farkesóválás“ művészetét, mert hisz egy liberális újságnál a szubvenzió s a hivatalos hirdetések nem jelentéktelen dolgok, lévén a lap szellemi és anyagi tőkéjének ez a fundamentuma, na meg a „könyomatos“, a mi olyan vajami jószág, a mely itt is, Rátóton is, leszakon is megállja a sarat, mert „muzzáj“, pedig magyar ember gyomra nem igen veszi be a fughagyma szagot, talán csak a koltászbán.

Határozás. Schöber Károly diósi lakos, a községnek éveken át érdemes bírja t. hó 7-én hosszas szenvedés s a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után 44 éves korában jobblétre szerelődött. Az elhunytat ma délután temették el nagyszámú rokonság s a község lakóinak nagy részvétele mellett.

Verdiről, a nemrég elhunyt világhírű olasz muzsikusról következőket írja római levelezőnk: „Mindég így volt a világi létben... t. i. hogy ha egy igazán nagy ember lehunyja a szemét, a szabadkőművesek azonnal tele trokka, trombitával, dobbal üdvözlők és gyászolják az elköltözött „testvért“. Szeretnénk magukhoz rántani legalább halála után mindenkit, ha másért nem, csak azért is, hogy az „átkozottat“, az Egyházat ne érhesse dicsőség nagy fiaiban. A manipuláció nem sikerült legutóbb Ve. di. nevével. Az olasz liberális lapok „elismerték“, hogy derék ember volt, mert rokonszenvezett a szabadkőműves iránynyal, sőt maga is az volt. Pompás cikkben veri körmeikre az olvasatlan huszonötöt a Vera Roma legutóbbi száma. Kimutatja, hány ilyen meghiusult tolvajias kiséletet kezdeményeztek mária máterosok, kezdve Dantétól, Gaileitől és Columbusól napjainkig, azután előadja a valódi tényállást és meglegő objektívítással — mert a túlsó olasznál ritkaság a mérséklet — bizonyítja, hogy Verdi olasz volt, de nem a vad „italianissimik“ közül, jó hazafi és mindenekelőtt jó katolikus volt. Az egész szabadkőműveségi lármából annyi igaz, hogy Cavoriz az 50-es évek végén, trónok erejével be akarta vonni Verdit a saját körébe és tiszteltbeli tagságot akart ráerőszakolni. Verdit egy vagy két alkalommal meg is jelent körükben inkább illendőségből, azután keresett és

talált alkalmat arra, hogy eltávozhassék az egész banda közeléből. A Tribuna azt írja, hogy egy ilyen, a szabadkőművesek közt elterjedt parlamenti gyűlésről maga Verdi hagyott hátra jegyzeteket. Nos a jegyzetek néhány hangjegyből állanak, melyekben Verdi a rendetlen lármát örökölte meg, feljegyezve, hogy a hiéna ordítása, az ökor hangja, a számár melódiái s végre a boa kosztrikor sziszegése voltak az elemek, melyekből a zajongás kikerült. 1875-ben még egyszer megkísérelték magukhoz ragadni: megválasztották szenátor-nak, de ő az első gyűlést kivéve soha többé a tanács palotájába a lábát be nem tette, külonben is halhatatlan művei, halála és végrendekezése eléggé bizonyítják, hogy Verdi katolikus, szívvel-leléssel katolikus volt.

Sikerült ünnepejt rendezett e hó 7-én Kostye.ik József vendéglője külön helyiségében az ujonnan alakult samaritanus asztaltársaság, a mely alkalommal szegény gyermekek felruházására 5 kor. 78 f. folyt be. A társaság elhatározta, hogy ezen jótékony czél minél hatásosabb előmozdításra czéljából havonta egyszer társas vacsorát rendez, a melyre vendégeket is szivesen lát.

Tolvaj tolonczok. Tegnap a budapesti tolonczállomásról Székesfejvárral felülről indítottak tizenhárom tolonczot. Sárobgárdon megkérték szépen a delikvensceket, hogy legyenek szivesek: illetőleg községükbe elfáradni s a tolonczátvételi elismervényt a községi előljáróság által láttamozva Budapestre visszaküldeni. Ime, mily takarékos a mi kormányunk, a tolonczkísérők díja, akarja megmenteni a hazát! Hát bizony most már ne érje szó többé a vidéki városok readróságát, ha a budapesti államrendőrség is képes ilyen cselekedetre. Mi természetesebb, minthogy a tolonczok fele hátra arczot csinált s még aznap boldogították Budapestet, a má-ik fele pedig a mi vagyonzbiztonságunkat veszélyeztetendő városunkat tisztelte meg szives megjelenésével. A többek között a szelid lelkületű Mérges Ádám 69. gyalogezredbeli tiszt szolgá köpenyegét Jókai-utca 10. sz. alatti szállásáról tegnap Csögör János nagy-lángi illetőségű csavargó ellopta s aztán darabokra vágva Hofenreich Márton őzersernél akarta értékesíteni; Hoffenreich azonban okulva a multon a rendőrség kezébe szolgáltatva a tettest a köpenyeggel együtt. Csögör a rendőrség előtt tolonczlevelével igazolta magát s átsísértetett a járásbíróshoz. — Kovács István és társa együtt ballagtak Fejérvárra s mivel máshol alkalom nem kínálkozott a tolvajlásra, mint tolonczkollegák egymást lopták meg kölcsönösen. Mindez pedig a spórolási toloncz-rendszer legnagyobb dicsőségére történt. Mint értesülünk, Reé István rőkapitány ezen vizsás állapotok megszüntetése érdekében a tanácshoz előterjesztést nyújtott be

Dr. Kneifel Ferenc ügyvéd a jogkereső közönség tudomására hozza, hogy ügyvédi irodáját Székesfejvárról, Szent-István tér 1. sz. alatti (aggpapok háza) nyitotta meg.

Asszony-harcz. Ma délelőtt a város-ház-téren levő baromi — piaczon a betivásáros publikum egy kis hevenyében rögtönzött esetepatenak volt a szemlélője. Bandát Istvánné és Beckerné voltak a szerephősök, mintkettő városunk lakosa. A mai harc korábbi szívügyekre vezethető vissza, a melyben a rövidebbet — úgy látszik — Beckerné húzta, mert ma ő volt a támadó. Bandátné ugyanis mit sem sejtve válogatta a szárnyasokat a baromfi-piaczon, midőn hirtelenben Beckerné kosarának szárnya kelt s úgy repült Bandátné fejébe, hogy beleszedült. Mikor aztán felocsndott a meglepedésből, birokrá került a dolog s a nyelvek is teljesen éllel fordulak egymás ellen. Mikor javában tépázták egymást, közpélepett egy rendőrs a kapitányság elé állította a tajtékozó dühtől pihegő asszonyokat. Egytől féltek most már, a megújásolástól. Jó lett volna arra előbb gondolni. Hersze a büntetés sem marad el.

Csendélet a vidéken. Ellenpöger Adolt jeni körismájában — mint ottani levelezőnk írja — f. hó 3-án vig poharazás mellett töltötte az időt. Mikor József ottani lakos s az ő beazéd közbén ugyancsak ráterítette a vizes pohárokat az ottani előljáróságára. Horváth József a ki

szintén előljáró, sogáj türte szó nélkül a becsnérlést, mikor pedig megunt a hallgatást, figyelmeztette Klimát szép szóval, hogy kár úgy eljárni a száját. Klimának azonban még a szép szó sem volt inyre s a kezében levő sörös poharat úgy vágta Horváth fejébe, hogy azon 14 nap alatt gyógyuló sebet ejtett. Az úgy a járásbíróshoz elé kerül.

Elegáns garzon lakás kerestetik külön bejárattal Ajánlatok leadhatók a Kereskedelmi Bank szolgálatánál

Színház.

Február 7.

Gauthier Margit, a kaméliás hölgy csütörtökön került színpadra. A czimzseropet Feld Irén k. a. játszotta. A ki először látta a művésznőt, meg lehetett róla győződve, hogy igazi művésznőt lát játszani. Tudvalevő, hogy Dumas ezt a művét Sarah Bernadnak, a nagy párisi művésznőnek írta. Már az a jelenség, hogy Feld Irén külsejében is sok hasonlatosság mutat a francziák nagy művésznőjéhez kellemesen lepte meg a közönséget, játéka pedig lépérel-lépésre igazolta, hogy igazi művésznőt látunk. A természetesség minden mozdulatában szinte meglepően kellemes jelenség volt. Tiszán érthető előadás, a szenvedélyek igazi tolmácsolása, a legkritikusabb helyzetben, mint a 4. dik és 5. dik felvonás végső jeleneteiben kitünően sikerültek. Talán az öreg Duvalddal való találkozás volt kezdetben legkevésbé kiélgítő. A közönség mindvégig osztatlan figyelemmel kísérte játékát s a tapsvihar, mely fokról-fokra kifejezést adott a közönség tetszésének, igazolta, hogy Feld Irén Fejérvárról hódított. A darab tulajdonképen csak a kaméliás hölgynek van írva. A többi szerepek mind eltörpülnek mellette. Szatmáry nem volt kiélgítő partner. Feld természetességével szemben még inkább kitűnt az ő affektálása, alpáthosza, a melyről úgy látszik le sem tud szokni. Hanem Szelenyi egészen kiérdemelte a közönség tetszését. A legnagyobb kár természetesen az volt, hogy a közönség nem töltötte meg egészen a színteret. Hiába a szalonarabok, az igazi művészet kevésbé vonzanak, mint a Dummer Augustok mutatványai. Egyébiránt maga az igazgató is hibázott itt, hogy idejében nem ütötte meg a nagy dobót.

Február 8.

Dolly. Szinmű Christiersontól. Svéd eredetű fordította Szeredai Leó. Ujdonság a magyar színpadon, melyből a szelleme, költészet illusztrád felénk. Dolly (Feld Irén), a szindarab hősnője aranylelkű tiszta lány. Schütte gróf (Halnay) ifjúkori első szerelmének gyümölkése, akit Niebergnd asszonyhoz (Dériné) adott ki nevelésbe és midőn ez a nevelőanya Stolpe Richard festőművészhez (Szathmáry) kerül, a lányt is odaviszi magával. A kis Dolly igazi otthonát találta a bohém festő-tanyán és gondtalanul vigan élve nagy lánygyá cseperedik. Schütte grófnő (Szelenyi Emilia) közpélepett veti végét e zavartalan boldogságnak. Dolly, a természet vadvirága nem fogékony a grófnő aristokratikus elvei iránt s egy alkalommal gardamejától megszökeve, a ki őt elkísérni nem akarja, maga keresi fel Stolpe Richard-nak egy művészbarátját.

A grófnő a leány hazsérkeztekor, midőn ez kirándulását őszintén elmondja, a társaság jelenlétében kiméletlenül utasítja rendre Dollyt; utóbbi a fellázadt önértet bator hangján utasítja vissza a grófnő gyanakodását. Ebben a jelenetben Feld Irén nyilt színen percekig tapsolták és jobban megérdemelt taps ebben az idényben még nem hangzott el színházunkban.

Később Dolly a szeretett Stolpe Richard-hoz visszalopózik nénye házából, hogy valamely módon meggyőződést szerezzen, vajlon szívében viseli-e őt még a művész és egy hirtelen ötlettel a festő távollétében felveszi a modell jelmezét és ő áll a festésben elmerült művész elé modellnek és a régi bohém komponiának gyakran előjátéki kedvenc dalát, egy gyönyörű, melodikus románccot játszva el a kezénél levő gitáron. Látja, hogy borni Richard kitörő érzással a pamlagra. Ezen jelenet alatt

Dolly boldogító tudatára ébred annak, hogy Richard még nem felelte el és szereti. Ez a jelenet maga az az áttinomult élet, a tiszta poézis s a ki Feld Iréntől látta, annak egyhamar nem törődik ki a lelkéből.

A mi színészeink ez estén komolyan törekedtek megfelelni feladatuknak. Szülényi Emilia Schutte grófné szerepét szépen kidolgozta. Halnay Schütte grófnán jól fixirozta az alakot. Déri Béla igen jó volt, Szathmáry-ról elismerjük, hogy szépen szaval, de azért ne szavaljon folytonosan, mihelyt komoly szerepe van. Lóvinczy Erzsí haladását a természetesebb beszédben és mozgásban örömmel észleltük.

A „Dolly“-t jövő héten megisméltük. Főti Frida játsza a czimszerepet.

MEGHIVÁS.

A bodajki keresztény fogyasztási szövetkezet
f. é. február hó 17-én
délután 4 órakor

a kath. Kőr nagytermében
érváró

közgyűlését

tartja, melyre a tagok meghívottnak.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése kapcsán a zárszámadások tárgyalása, nyeresémi-felosztás megállapítása.

2. Felmentvények megadása.

3. A csurgói fióktelep bejegyzése.

4. Az alapszabályok kibővítése.

5. Felügyelő bizottság megválasztása.

Bodajk, 1901. febr. 3.

IGAZGATÓSÁG.

Házeladás.

Szeder-utca 19-ik szám alatt
egy új ház, félhold szép szőlő-
kerttel és nagy udvarral, minden
órán eladó. — Bővebb értesítés
nyerhető Dinnye-utca 6. sz.

Meghívás.

A Kajászó-Szt-Péteri segély-egylet mint szövetkezet

1901. évi február hó 20-án d. e. 9 órakor

a ref. elemi iskola épületben

tartandó

KÖZGYŰLÉSÉRE.

TÁRGY:

I. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság együttes jelentésük az 1900. évi üzletév eredményéről egyuttal javaslat az V-ik évtársulat leszámolásán nézve.

II. Mérleg átvizsgálása és az igazgatóság felmentése.

III. Felügyelő-bizottság újból alakítása.

IV. Netáni indítványok.*

*) Az alapszabályok 16. §-a értelmében a netáni indítványok 10 nappal a közgyűlést megelőzőleg az igazgatóságnak írásban bejelen-
tendők.

A bodajki keresztény fogyasztási szövetkezet zárszámadása 1900. évről.

MÉRLEG-SZÁMLA.

VAGYON	K	f	TEHER	K	f
Készpénzben			417 részvény á 10 kor.	4170	—
Adósok		702 50	Áruhite!	222 36	77
Áru leltárban		2872 79	Egyenleg mint nyereség	11	444
Felszerelési számlán	2309	37			
25% leírás	577	34			
Alakulási költség		1732 03			
25% leírás		110 32			
1 drb. központi részvény		27 58			
Hitelzövetk. betét		82 74			
		100			
		111			
		27561 21			27 61 21

VESZTESÉG- ÉS NYERESÉG-SZÁMLA.

KIADÁS	K	f	BEVÉTEL	K	f
Házbér	552	—	Áruk után	5569	36
Személyi kiadások	1632	—			
Adó (1899. okt. 1.—1900. dec. 31.)	271	12			
Szállítási költség	1059	88			
Üzleti költség	295	—			
Felszerelési 25 %	577	34			
Alakulási 25 %	27	58			
Egyenleg mint nyereség	1154	44			
	5569	36			5569 36

Bodajk, 1901. február 1-én.

Szentiványi Károly,
elnök.

Doma János, Fehér Sándor, Hegyi Mihály, Kermán Ferencz, Ivanits József,
Kis György, Krár István, Medve János, Mooró Mihály, Rácskay Imre,
Sábitz György, Veninger József,
választmányi tagok.

Ásványi Béla,
alelnök.

Ugy a mérleg, mint a nyereség és veszteség számlát helyesnek, s az üzleti könyvekkel igazoltaknak találtuk. — Bodajk, 1901. febr. 3.

Cserny Adolf, Ivanits János, Molly István, Schweighardt, József, Vukajer János,
felügyelő-bizottság.

Allein echter Balsam
mit der Schutzengel-Abbildung
Thierry's in Pragrad.

Nélkülözhetlen és felülmulhatlan hatása elmaradhatlan.
Világczikkek, kivitel minden országba.
CHIEF-OFFICE 48. BRIXTON-ROAD. LONDON S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb az egész világon hírne és és legkeresettebb házi- és kórházi készítmények.

Thierry A.-féle balzsamok

felülmulhatlan minden mell, tüdő, máj, gyomor és minden belső betegségben. Külsőleg leghatásosabb sebgyógyítószert.

Válódi csakis a minden államban regisztrált zöldszínű apózoa védjeggyel és zárolással belesajtott: **Allein echt** címmel. Kimutatható évi gyártás 6 millió palack. — Postán küldve 12 kicsiny vagy 6 kettős palack 4 korona. — Egy próba palack 11 s-
pektussal és a világ minden országában lévő raktárak jegyzékével együtt 1 korona 20 fillér. — Szétküldés csakis az összeg előleges beküldése mellett történik.

Thierry A. centifolia kenőese

(neve csodabalsam) eddig el nem ért összehúzó erővel és gyógyhatással! A műtéteket legtöbbször főlölessé teszi. Ezzel a kenőccsel egy már 14 éves gyógyhatatlannak tartott csontszű, sőt legújabbban egy 22 éves súlyos rákszerű bajt gyógyítottak meg! Hatása antiseptikus és gyors enyhülést, leültést és teljes gyógyulást hoz mindennemű gyuladásoknál és sebeknél. Pubitólóg és elosztatólag hat és eltávolít biztosan bármilyen akármilyen mélyen behatolt idegen testet. **Egy tégely** bérmentesen 1 kor. 80 fillér csakis az összeg előleges beküldése mellett. Nagyobb megrendeléseknél olcsóbb.

Kimutatható évi gyártás 100.000 tégely. Mindkét szerről egész leltárra áll betekintésre a világ minden országából beérkezett eredeti bizonyítványokon. — Kerüljük az utánzatokat és ügyeljünk a minden tégelyen beégetett czégre: **Apotheke zum Schutz engel des A. Thierry.** Ahol raktár nincs, ne hagyjuk magunkat hamisítványok vagy állítólag hasonló értékű készítmények vételére rábeszélés, hanem, **rendeljük közvetlen és czimezzük azt:**

Apotheker A. THIERRY'S FABRIK IN PREGRADA bei Rohitsch-Sauerbrunn

Az oszt. cs. és kir. áll. hivatainakok szöv szállítója. Contractor of the War-Office and the Admiralty London.

Kapható: Török József gyógyszerárában Bud. pesten, Király-utca 12.

A „Kajászó-Szent-Péteri segély-egylet“ mint szövetkezet zárszámadása.
 Forgalmi kimutatása az V-ik és VI-ik évtársulatnak,
 az 1900-ik évről.

Sor- szám	B E V É T E L	Összeg		Sor- szám	K I A D Á S	Összeg	
		kor.	fill.			kor.	fill.
1	Mult évi pénzmaradvány	353	90	1	Kötvényekre	10104	—
2	Heti részletből	8757	30	2	Takarék betétre	3466	09
3	Tőke törlesztésből	2891	22	3	Ezután kamat	26	42
4	Kamatokból	1498	93	4	Fizetésekre	412	—
5	Kezelési díjból	56	50	5	Iroda költségre	98	55
6	Késedelmi kamatból	108	93	6	Posta díjra	5	94
7	Tőke kamat adóbból	2	08	7	Házbérrre	40	—
8	Más pénzintézetből	1103	—	8	Összes adókra	39	47
9	Takarék betétből	3077	—	9	Tőke kamatra	33	92
10	Nyomatványból	10	40	10	Részvény visszafizetésre	470	—
11	Könyvtár szekrényre	20	—	11	Más pénzintézetnek	1800	—
					Betáblázási költség	24	28
					Czég-bejegyzésre	40	—
					Pénztári készlet	1265	59
	Összesen	17876	26		Összesen	17876	26

Vagyon-kimutatása az V-ik és VI-ik évtársulatnak
 az 1900-ik évről.

Sor- szám	V A G Y O N	Összeg		Sor- szám	T E H E R	Összeg	
		kor.	fill.			kor.	fill.
1	Pénztári készlet	1265	59	1	Heti részletben	36417	60
2	Kötvényekben	39609	90	2	Takarék betétben	5717	02
3	Ezután kamat	2989	37	3	Ezután kamatban	271	09
4	Heti részletben	2291	—	4	5 évi nyeresmény	2565	32
5	Ezután kamat	116	68	5	Folyó évi nyeresmény	2001	51
6	Más pénzintézetnél	700	—				
	Összesen	46972	54		Összesen	46972	54

Kelt Kajászó-Szent-Péter n, 1900. Decz. 31-én.

Tatay Lajos,
igz. tag.

Deák Gerzson,
igz. tag.

id. Pátkay István,
igz. tag.

Darabos Péter,
igz. tag.

K. Kamocsa István,
igz. tag.

Gaál Sándor,
titkár.

Komáromi József,
pénztárnok.

A felügyelő bizottság az évi zárszámadásokat s jelen mérleget a keresk. törv. 195. §-sa szerint megvizsgálta azt a közgyűlésre tett jelentése alapján helyesnek találta. — Kelt Kajászó-Szent-Péteren, 1901. Január 31-én.

Komáromi János,
f. v. b. tag.

Kamocsa András,
f. v. b. tag.

Moharos János,
f. v. b. tag.

K. Kamocsa János,
f. v. b. tag.

Az 1900. év Január 1-én volt a szövetkezetnek 247 tagja 897 betéttel, belépett 1 tag 5 betéttel; kilépett 4 tag 11 betéttel, kényszer utján 1 tag 4 betéttel, leszámolás folytán 94 tag, 314 betéttel. 1901. Jan. 1-én van 149 tag 573 betéttel.

Tatay Lajos,
igz. tag.

Deák Gerzson,
igz. tag.

id. Pátkay István,
igz. tag.

Darabos Péter,
igz. tag.

K. Kamocsa István,
igz. tag.

Gaál Sándor,
titkár.

Komáromi József,
pénztárnok.

Nyereség- Veszteség-számla
 az 1900-ik évről.

Sor- szám	N Y E R E S É G	Összeg		Sor- szám	V E S Z T E S É G	Összeg	
		kor.	fill.			kor.	fill.
1	Kamatokból	1498	93	1	Visszafizetett kamat	26	42
2	Késedelmi kamatokból	108	93	2	Évi fizetéseken	412	—
3	Kezelési díjból	56	50	3	Összes adókban	89	47
4	Nyomatványból	10	40	4	Iroda költség	98	55
5	Átmeneti kamat	1390	44	5	Posta díjban	5	94
				6	Házbérrben	40	—
				7	Tőke kam. adóban	33	92
				8	Tőke kam.	40	—
				9	Czégjegyzés	271	09
				10	Tőkésített kam.	46	30
				11	Nyomatvány leírás	2001	51
	Összesen	3065	20		Tiszta nyereség	3065	20

Az V-ik évtársulat felosztási terveze:

1. Kifizetendő heti részletekre 18540 kor. — fill.
2. 309. (20 fill.) részvényre á 12 kor. 3703 kor. — fill.
3. 3 (20 fill.) időközben leszámolt részv. 20 kor. — fill.

Kelt Kajászó-Szent-Péter 1901. január 31.

Tatay Lajos,
igz. tag.

Deák Gerzson,
igz. tag.

id. Pátkay István,
igz. tag.

Darabos Péter,
igz. tag.

K. Kamocsa István,
igz. tag.

Hogy a fenti nyereség és veszteség számla valamint az V-k évtársulat felosztási tervezet a fő- és egyéb segéd könyvekkel mindenben megegyezzen emellett bizonyítottatik.

Komáromi János,
f. v. b. tag.

Kamocsa András,
f. v. b. tag.

Moharos János,
f. v. b. tag.

K. Kamocsa János,
f. v. b. tag.

Gaál Sándor,
titkár.

Komáromi József,
pénztárnok.

